

Rinze Ijbema - 2 Petrus 3, 18

[1] Ieder voorjaar opnieuw is er een groot contrast, tussen mijn tuin en die van de buurman. Begrijp me niet verkeerd, ik klaag niet. Er groeit gras, je kunt er zitten en spelen, en ik heb geen groene vingers. Voor mij is het allang goed. Het zou ook nog veel erger kunnen. En toch is ieder voorjaar opnieuw het contrast groot, tussen mijn tuin en die van de buurman. Er bloeien nu twee verschillende seringen, naast een gouden regen en een appelboom. In perkjes staan rozen en lavendel en nog veel meer waarvan ik de naam niet weet. En eerlijk gezegd: ik geniet er gewoon van mee. Hoe hij iets moois van zijn tuin heeft gemaakt, en hoe hij zorgt dat alles kan groeien en bloeien.

Ik denk dat God op onze buurman lijkt, of andersom, onze buurman op God. Als het al niet letterlijk in de Bijbel zou staan, 'Ik ben de wijnstok, jullie zijn de ranken, mijn Vader de tuinman,' dan zou je het zelf kunnen bedenken. Dat je de aandacht, zorg en liefde van God voor zijn wereld kunt vergelijken met die van een tuinliefhebber. En dat is maar niet Gods aandacht en zorg en liefde voor zijn wereld, maar ook voor jou. Hij ziet jou en mij graag groeien en bloeien.

Toen we zochten naar een thema voor de preek in deze belijdenisdienst, vonden we 'groeien' een goed onderwerp. Aan de ene kant is dat je belijdenis gaat doen, dat je ja zegt tegen God, een bewijs dat je gegroeid bent. Je bent er aan toe om verantwoordelijkheid te nemen. In Nederland mag je onderhand meedoen aan verkiezingen, in je eigen leven kies je een opleiding die bij jouw past, en in de kerk vind je zelf en vinden wij ook dat je volwassen genoeg bent om aanspreekbaar te zijn en inzetbaar te zijn. Je bent gegroeid.

Aan de andere kant: het is nog maar net begonnen. Het mooiste moet nog komen. God heeft nog zoveel plannen voor jou en voor jullie, waar jij nog helemaal geen idee van hebt. En met al zijn goddelijke zorg en liefde en aandacht is Hij er op uit dat jij blijft groeien en bloeien. En wij mogen er allemaal van genieten. Groeien dus. Met God als de Goede Tuinman. Ik wil in deze preek een paar dingen noemen, die je kunnen helpen om van jouw kant je geloof te laten groeien. Maar ik wil dus eerst benadrukt hebben, dat het echte werk door God wordt gedaan. Zijn aandacht, zorg en liefde.

[2] Als je vandaag je ja-woord niet als afsluiting ziet van je groei, maar als een nieuw begin, en als je er op uit bent te blijven groeien in geloof, dan geef ik je vandaag drie werkwoorden, om in praktijk te brengen. Ik denk dat ze je helpen groeien. Het gaat om bidden, zegenen en ontvangen. Eerst bidden.

Wat gebeurt er als je bidt? Wat gebeurt er als je je handen vouwt en je je concentreert op God? Wat verandert er als je tegen Hem zegt dat je Hem respecteert, en als je Hem om zijn aandacht vraagt voor jou en je zorgen en voor de mensen om je heen? Er kunnen drie dingen gebeuren. God kan jouw gebed in zijn plannen integreren, de situatie zelf kan veranderen en jij kunt veranderen. Dat hoeft niet bij elk gebed alle drie te gebeuren. Maar er gebeurt altijd wat. In God, in je leven of in jezelf.

Bidden is thuiskomen, terug naar je wortels. In de christelijke traditie hebben we God ontdekt als de God met zorg, aandacht en liefde voor zijn wereld en voor ons. Als jij je handen vouwt en je ogen sluit, dan kies je er voor om contact te houden met je hemelse Vader. Je handen vouwt: weet je dat dat van huis uit een heidens gebaar is? Zo ging je als simpele boer naar je leenheer toe, met gevouwen handen. Zo liet je zien dat je geen wapen droeg, dat je niet met verkeerde bedoelingen kwam. Die betekenis heeft het gebaar natuurlijk niet meer wanneer je God nadert.

Wat dan wel? Misschien is het niet fout om je gevouwen handen te zien als een symbool, dat je je vasthoudt aan iets wat je niet ziet, maar waar je wel op vertrouwt. Je pakt geen wapen, geen geld, geen cadeautjes als je naar God toe gaat. Je komt met lege handen. Je houdt je aan niets anders vast dan God. Je vindt je fundament in Hem. Nee, je ziet Hem niet. Maar je weet dat achter alles en in alles en door alles heen Hij belangrijker is dan wie of wat ook maar. Hij was er al aan het begin van je leven, toen je gedoopt werd in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Hij is er vandaag en geniet mee van jullie ja-woord. Hij is er steeds bij, onderweg, zoals je mag merken wanneer we als kerk het Avondmaal vieren. Bidden is je vasthouden aan God. Geloof me, daar ga je van groeien.

We hebben zonet ook een Psalm gelezen, Psalm 16. Die psalm is een gebed. 'Bescherm mij, God, bij u ben ik veilig. Ik zeg tegen u: U bent mij heer, ik vind mijn geluk alleen bij u. ... U leert mij hoe ik moet leven. Ik ben blij, omdat u bij me bent. Dat maakt me gelukkig, voor altijd.' De zorg, aandacht en liefde van God, waar jij een beroep op mag doen. Dat is bidden: houd vast aan je geloof.

[3] Goed, ik vraag je vanmorgen niet alleen te blijven bidden, ik vraag je ook te blijven zegenen. Ik wil dan aansluiten bij het middelste gedeelte van de bijbeltekst, waarover we in deze preek nadenken. De tekst was: 'Houd vast aan je geloof. Laat het groeien door de goedheid en de kennis die Jezus Christus, onze Heer en redder, ons geeft.' Misschien dat je zegt: dat gaat toch niet over zegenen? Je hebt gelijk. Het gaat over kennis. Maar als ik het over kennis heb, haakt de helft van de mensen af. Kennis? Brr. Dat is iets van boekjes en lezen en wie doet dat nu nog?

Toch gaat het er om dat je de Heer Jezus leert kennen. Hoe moet dat dan? Natuurlijk: als je voor je geloof wilt groeien in kennis doe je er goed aan de Bijbel te lezen en naar de verhalen over God te luisteren en er over door te praten. Maar ik denk dat je Hem het beste leert kennen door te doen wat Hij doet. Sterker nog: ik denk dat als jij voor anderen doet wat Hij doet, dat je pas dan gaat begrijpen wat Hij voor jou doet. En dan niet met je hoofd, maar met je hele wezen. Zoals wanneer je gaat zegenen.

Even concreet: ik vind dat zegenen alles is wat je doet of zegt, waardoor een ander dichterbij God uitkomt. Snap je? Voor iemand bidden is dus een vorm van zegenen, maar een eerlijk gesprek is dat ook en iemand uit de brand helpen ook: in al die dingen merken die mensen om je heen iets van God in jou – en dat is zegenen. Iemand een stapje dichterbij God brengen. En nu beweer ik, dat wanneer jij iemand zo zegent, dat jij precies door dat te doen ook zelf gezegend wordt. Je komt thuis en je denkt: dank U wel, God, dat ik iets voor haar mocht betekenen. En kijk dan: je groeit zelf ook in geloof.

Voor de duidelijkheid nog een voorbeeld. Vergeven. Vergeven is ook een vorm van zegenen. Als de Heer Jezus ons leert bidden, vertelt Hij ons ook dat we God om vergeving moeten vragen. En dan zegt Hij er iets bij: 'Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was.' Ik zou zeggen: probeer het eens. Vergeef iemand die jou een streek geleverd heeft. Ervaar de moeite die dat kost. Misschien, maar niet altijd: zie de opluchting in de ogen van de ander, als die er zelf bij is. Ga dan naar God. 'Heer, vergeef mij.' 'Ik vergeef je.' Doe jij aan anderen wat Hij doet, dan begrijp je wat Hij voor jou doet. Zegen, vergeving, goedheid, genade. En: je groeit.

We hebben ook een stukje gelezen uit de eerste Brief van Petrus, die in de Bijbel staat. 'Vergeld geen kwaad met kwaad, en als u wordt uitgescholden, scheld dan niet terug; zegen juist, opdat u ook zelf zegen ontvangt, want daartoe bent u geroepen.' Zegen, opdat je zegen ontvangt. Laat je geloof groeien door de goedheid en de kennis die Jezus Christus, onze Heer en redder, ons geeft.

[4] De tekst uit Petrus' 2de brief eindigt zo: 'Alle eer aan Hem, nu en altijd!' Ik ga dat verbidden met het derde werkwoord van vanmorgen, 'ontvangen.' Ik begin bij de tekst. 'Alle eer aan de Heer Jezus.' Je moet goed begrijpen dat wat Petrus hier zegt, net zo iets is als tijdens het dieptepunt van de Tweede Wereldoorlog 'leve de koningin' roepen. In Petrus' tijd had de keizer de eretitels van Heer en Redder. Petrus zegt dat Jezus Heer en Redder is en dat zelfs alle eer voor Hem is. Als je je ja-woord geeft aan God, beloof je om alleen voor Hem te knielen. 'Ik vind mijn geluk alleen bij u.' Dus elke politieke partij of sociaal medium of verzekering of loterij of ook elk mens die zegt dat zij je gelukkig maken: geloof ze niet. Alle eer aan God, je vindt je geluk alleen bij Hem.

'Alle eer aan Hem, nu en altijd.' Sorry dat ik tegen het eind van m'n preek nog weer ingewikkeld doe. Maar ik wil graag dat je hier niet bij nu begint, maar bij altijd, bij de toekomst. De eer die onze Heer en redder Jezus Christus in de toekomst heeft, is bepalend voor hoe wij Hem nu zien, niet andersom. De toekomst: dat is in de Bijbelse traditie het tijdperk van de nieuwe wereld. Want op een dag gaat God alles rechtzetten. Daarvan hebben profeten gedroomd en daarvan hebben gelovigen gezongen. Daarom hebben we ook allemaal een diep vermoeden in ons hart, dat eerlijk zijn beter is dan liegen, trouw zijn beter dan bedriegen, delen beter dan graaien, een leven beschermen beter dan kapot maken.

Er komt een dag dat de wereld opnieuw zo zal zijn. God zal koning zijn en alles zal goed zijn. Waar haalt de kerk dat vandaan, dat die dag gaat komen? Omdat Jezus Heer en redder is. Omdat Hij de dood heeft verslagen. Daarmee heeft Hij het belangrijkste onderdeel van de toekomst al naar voren gehaald. De dood is de dood niet meer. Het eind is een nieuw begin. Wit is het nieuwe zwart. Maar doordat de Heer de kern van de toekomstige wereld alvast heeft gerealiseerd, daardoor schrijft Hij in hoofdletters boven jouw leven: H O O P.

En nu ga ik je vertellen, dat hier de grootste kans voor je zit om te groeien in geloof. Ik wil graag dat je blijft bidden. Want dan groei je. Ik wil graag dat je blijft zegenen. Want dan groei je. Maar ik wil zo graag ook dat jij jouw leven blijft ontvangen als het leven dat koning Jezus, de overwinnaar van de dood, jou geeft. En ik waarschuw je: je gaat nog een hoop rottigheid meemaken. En verdriet. Anderen gaan jou tegenvallen. Jij gaat jezelf tegenvallen. En al die dingen kunnen maken dat je de deuren dicht doet en je opsluit in jezelf. Ik vraag je om te blijven zoeken naar hoe je achter alles en in alles en door alles heen koning Jezus blijft zien, de overwinnaar van de dood.

Ontvangen. Open handen. Een open hart. Ik heb het gevoel dat we graag willen dat we ons leven kunnen plannen. Dat we risico's kunnen afdekken. Dat we onze comfortzone veiligstellen. Maar zo werkt het niet. Je weet niet hoe het is over, zeg eens, vijf jaar. Het enige wat je kunt zeggen is dit: ik kies er voor om in elke situatie mijn open en lege handen aan de Heer te laten zien. Hier ben ik, Heer. Aan U de eer. Geef mij hoop in mijn hart en laat me zien hoe ik u nu kan dienen. En ik kan je dit alvast zeggen: je hebt alle aandacht, zorg en liefde van de Eeuwige. Het is nog maar net begonnen.

Amen.

1. Herken je dat er als je bidt altijd iets gebeurt, in God, in de situatie of in jezelf?
2. Merk je dat als jij aan anderen doet wat God doet, je beter begrijpt wat Hij voor jou doet?
3. Hoe kan de Heer Jezus je helpen Hem te dienen in jouw situatie, nu?